

Womhaj Bóh!

Cziko 25.
23. junija.

Četnik 11.
1901.

Szerbiske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ło kóždy šobotu w Ssmolerjez knihiczišcezetni w Budyšcinje a šu tam dostać ša šchwórtlětnu pšchedpłatu 40 np.

3. njedzela po šwjatej Trojizy.

Mat. 15, 1—14.

Wo wopacžnej pobožnosći.

Kšchesežijanow je jich dosež, kofiz wo pobožnosći niczo wjedžeć a šlyšćeć njedhadža, kiž šu tak živi, kaž by rješt, jo njetrejabali ša Bohom šo niczo prafšćeć. Temu napšchecziwo šu šafšo drufy, kiž chzedža to lěpje čzinicz, kiž chzedža tež pobožni bycz. Woni šebi wšchitku prózu dawaja, jo bychu ša pobožnych a šprawnych ludži płacžili, niz najmjenje pšches to, šo druhich šudža. Š tym pať dolho hiščeje njeje prajene, šo šu teho dla tež pšched Bohom lěpšchi hacž tamni, kiž šo wo Boha niczo nještaraža. Woni nješku, kaž našče Bože šłowo nam praji, jako šchžepjenje, kotrež je tón njebjeski Wótž šchžepil, ale kotrež budže wutorhane. Našch šbožnik mješče š tajkimi ludžimi wjele hary a prózy, pšchetož woni jeho nječšezadžu, kaž by šo jim pšchšlužchalo, dolež šo šamych ša pobožnych a dobnych dosež mējachu. Žich šchlachta pať hacž do dženšnišcheho dnja na šemi šo šhubila njeje, ně, wona šo wjele bóle wupšchestrjewa, haj kóždy, tež tón najšhutnišchi kšchesežijan ma wjazy abo mjenje wot tamneho šarišejšcheho wašchija na šebi. Teho dla chzemy po šłowach našcheho šezjenja wo wopacžnej pobožnosći rěczecz a my budžemy widžecz, šo budže špóšnata: Na njeprawnych woporach, na próšdnych šłowach a na wšchelakich nječžiftošezach.

Šarišejšy mējachu, hdyž Bohu hušto a wjele woprowachu, budže Bóh jim rady wšchitke druhe šłabošče a

brachi pšchewidžecz, pšchi tym pať pilnje na to hladachu, jo šebi šamym po móžnosći žaneje šchłody nječžiniču, to rěka, hdyž nělak móžachu, wšachu zuše kuble, kotrež woprowachu. Tak šo na pšchšklad šta, jo hušto wot teho wšachu, šchtož běchu šwojim štarichim winočezi, a šo bychu jich šmėrowali, prajachu: „Hdyž ja to wopruju, je tebi wjele wužitnišche, dha šmėješch wot teho wjazy žohnowanja, haž hdyž jo šam trejabach.“ Na tajše wašchije šo štaraj štaršchaj šjebachtaj, jeju pobožne džeczki pať dachu šo wot mješchnitow ša to žohnowacz. Šchto to je? To niczo druhe njeje, hacž pšchestupjenje 4. kašnje, njedyrhjal Bóh tón Anjes wot tajkich pobožnych ludži š hńėwanjom šo wotwobroczicz? Tajkich njeprawnych woporow pať budže tež pola naš wjele pšchinješchych, hdyž šebi něchtó myšli, pšches tute šwonkowne dary Bože špodobanje a šwojeje dušche šbožnosć šebi šašlužicz, a teho dla wjazy dawa, hacž móže, hdyž wón tym šwojim bjerje, šchtož jim pšchšlužcha a šchtož šami nušnje trebaja, abo hdyž chze šo pšches tajke bohate woprowanje jako dobry, šwėrny kšchesežijan pšched ludžimi wopofacz. To je wšchitko hrošnosć pšched Bohom, to šo jemu špodobacz njemóže, hdyž šu tajke wopory womaczane se šylšami nušy a štarošče; pjenježł š lubošče daty šo jemu wjele bóle lubi a pola njeho wjele wjazy waži, hacž najbohatschi dar, pšchi kotrymž čłowjek jeno na šo myšli, a kiž je rubještowo na kuble tych žiwych. Wopacžna pobožnosć šo dale pofaša w próšdnych rěczach, kaž je hižo prošeta šesajak štoržil a prajil: „Tón lud šo ke mni pšchiblužuje je šwojim

rtom a cześci mje se swojimaij hubomaj, ale jich wutroba je daloko wote mnje." So tež w naschim czašu jich prósdnych rěczow njeje malo, jšto to njeby wjedźi? Sduž tež ništo roššubdźić njemóže, kať daloko něchtó s wutrobu so modli, dha je tola tať wjele wěste, so tón, kiž ma pschezo tať wjele je rtom a s hubomaj cžinicž, cžistu wutrobu nima, dokeľ so jemu tajke sapocžinanjje jaťo dobry skutk sda, s kotrymž mohł bebi swoju sbóžnosć sašćužić. Tola ništo njekudž druhého ale sapocžni pschi bebi samym, so by so prawje modliť; to wołanje: Knježe, Knježe! žaneho cžlowjeka sbóžneho cžinicž njemóže, jeno ta hnada Boža, kotraž w Khrystušu Jesušu je a to kedybowanje na teho kšyžowaneho, kotryž wo tajku swontownu pobožnosć hubow njerodži, ale pokutu pyta, kotraž so se sduchowanjom w cžhocze wopokasuje. Spytaj sam, mój luby kšesčijano, a ty budžeš bórny šhonicž, kať tebi tajki skutk hubow na puczu steji, pschetož husto drje swoju wutrobu sobu pschijesješ, ale prjedy hač so dohladaš, sy w prósdnych rěczach nutsa, wo kotrychž tvoja wutroba ničo njewě. Njecžistojč pať so tež husto pschi wopacžnej pobožnosći namaka. Farisejszy pschi swojej pobožnosći jara na swontownu cžistosć dzeržachu, woni bebi kóždy krocž ruzy myjachu, prjedy hač khlěb jědžichu, dokeľ bebi myšlachu, Bóh by so wot nich wotwobrocziť, hdy bychu so njemyči k jědži sebydali, haj, woni drje bebi tež myšlachu, so by Bóh s wošebitym spodobanjom na nich dele hladať, hdy bychu bebi ruki myli. S tym bē jich wucžisčjenje dokonjane. Tať sy tež pola naš wšhelke swontownosće, kiž jaťo dobre, pobožne swucžowanja mjes cžlowjekami placža, s kotrymž někotryžkuliz swoje wucžisčjenje psched Bohom wotcžinicž dže. To drje prajčž nochzu, so jich wjele tať cžini, ale to je wěste, so mamy derje kedybowacž, so njebychmy po tajkim cžinjenju swoju pobožnosć wažili a mēřili. Našch sbóžnik nam praji, sčtož cžlowjeka njecžisteho cžini, mjenujzy to, sčtož se rta won dže, to rěka se kšazeneje wutrobny won. We wutrobje wjele potajene leži, šle myšle, kiž bebi psches rt wotkhod pytaja, mordowanje, mandželstwo łamanje, kurwačstwo, paduchstwo, salichne šwēdčjenje, hanjenje, kať we naschim sečenju dale cžitamy. Ach, kať husto so štanje, so s hewal pobožneho rta pschi nekajkejš kladnosći rěče wuindu, kiž wutrobu womasaja, so kšesčijano na swoju swontownu pobožnosć pschewjele dawa, město, so by swoje lóšchty a žadosće kšudžil. Sčtož pať na tutón helsti cžerw we swojej wutrobje njekeďžbuje a jón pschezo jaťo podkłóčičž njepyta, tón pschi wšchitkejš swojej pobožnosći a šprawnosći so Bohu lubičž njemóže. To wopomni derje, mój kšesčijano, a po tym so sadžerž, so by tvoja pobožnosć niž jenož psched cžlowjekami prawa a cžista była, ale tež psched Božim wóčřtom wobstacž mohla.

Sam jeň.

Pucžowanje po Božim pišnje

abo

taťke myšle nadeněžch, Bože šłowo cžitajo.

Podawa šwēřny cžitak „Pomhaj Bóh-a“.

1. Inihj Móřřakowe, 23. staw.

(Potracžowanje.)

Lehdom wotmolwicu Abrahamejš Hethowi šynojo a džachu tež je šwjatocžnymi šłowami k njemu:

Posłuchaj na naš, luby knježe: ty sy wječch Boži mjes nami, cžlowjek, kotrehož je Bóh knjesam a wječcham nasčeho naroda došpoluje runeho sežiniť; teho dla pohrjebaj swojeho

morweho w naschich najččesnichich rowach, tam, hdyž najwošebnišchi s naš swojich morwech kšowaju, žyle, jaťo so tebi dže; žadny cžlowjek mjes nami njekudže tebi swoj row sapowjedžičž, so by w jeho rowje njemohl swojeho morweho pohrjebacž.

Na to postany Abraham se šyďla, kotrež bechu jemu w šhromadžijnje pschipotasali, a pokšilešče so po waschynu naranišchich krajnow hač k jemi psched ludom teho kraja, to je psched Hethowymi džecžimi, so by jim swoju czešče wopofasal, dokeľ bešče wšchón jich, a so by so jim podžakował ja počesčžowazu porucžnosć.

A wón rěčesče dale s nimi a džesče: Ze-li wascha wofa, so móžu swojeho morweho, kotryž pschede mnu leži, tu pola waš pohrjebacž, dha posłuchajeje mje a šupčeje po swojej šwolnitwosći hiščeče krocž dale a pschčeje sa mnje Hephrona, Zoaroweho šyna, so by mi dať abo pschedať swoju dwoju jamu (Wakpelaš — dwojotu), kotryž ma na kónzu swojeho pola; so by mi ju dať sa telko pjenješ, kelkož je winojta, k namrčřskemu pohrjebniščežu mjes wami ja moju šwóšbu.

W kraju, kotryž budže něhdy Abrahamowych džecžič, moja tež jeho a jeho mandželsteje koseče w mēře wotpocžowacž — to je wopisno sa jeho wēru, to je napominanje a dopominanje sa jeho potomnikow, hdyž budža žušbnizy w Egiptowštej.

Hephron pschewwasče mjes Hethitimi džecžimi a šedžešče mjes štaršchimi w šhromadžijnje. Lehdom wotmolwi Hephron, Hetheski cžlowjek, Abrahamejš w šwjatocžnej šjawnej ludowej šhromadžijnje, so Hethowe džecžič kšyščachu, pschede wšchitimi, kiž s wrotami jeho města nuts a won kšodžachu, a džesče:

Niž tať, mój knježe, ale kšyšč mje, dokeľ džu tebi něšchto porucžecž. Sa tebi to polo darmo dam, k temu jamu, kotraž na nim je; a dam tebi ju sa tвое šwóšřtowo psched wocžowaj džecžič swojeho luda, so by tвоеho morweho mohł pohrjebacž.

Sduž je Abraham šhromadženyč prošyl, so bychu sa njeho rěčeli, dha bešče to jenicžny pschitwjnosć, s kotrež so sam na Hephrona wobrocziť a jemu swoju próštwu šdželi.

S wotpohladom wušbēhuje so tu kať tež dale, so bē wuradjenje šjawne; tež je štanjo tuteje pomješče, so je wšch wulzy woššchērnje a nadrobnyje wupowjedane, jaťo je to šwjatocžnosćič rošrěčžowanja hódue. S tym ma so s wopisnom wobšćucžičž, so so Abraham njeje s tym na wobudlerjow škananejškeho kraja šwajal, so by dary a dobroty wot nich bral. Žich mējachu něhdy Abrahamowi potomušy s kraja wuhnacž; tať bē Bóh porucžil; taťe porucženje njecžerpi, so by jim Abraham nekajki džak winojty byl.

Duž pokšilešče so Abraham wospiet psched ludom pschepšawanajo pschitwjnosć, s kotrež jeho witachu, a rěčesče s Hephronom, so wšchitkón krajny lud to kšyščesče, a džesče:

Šžešch-li ty mi to polo s jamu wotšćupicž, dha prošnu tebe, wšmi pjenješ wote mnje sa polo, kelkož je hódue, a kotrež ja tebi rad lubje dam, dokeľ njecham, so by so mi polo darito, dha džu ja swojeho morweho tam pohrjebacž.

Hephron, kotremuž po šdaczu myšle na darjenje nješdžechu, ale kotryž džyšče jenož na pschitwjne waschneje wuprajicž, so je šwolnitwo, njemu Abrahamejš wotšćupicž, wotmolwi Abrahamejš a džesče k njemu:

Mój knježe, posłuchaj mje, abo: by-li ty tola džyť na mnje posłuchacž. Polo je šchtyri šta šchelow abo něhdy 1050 hriwnow hódue, ale jšto je to mješe mnu a mjes tobu; mjes pschecželomaj, taťtať mój šwój, je to jenož malicžkosć, kotrež dla so ani njerēczi. Pohrjebaj jenož swojeho morweho, njeaplacžišch-li tež polo.

A Abraham posłuchasče Hephrona, dokeľ bē wón jeho prawdžite pomyšlenje drje derje sapšichal, potajesče-li je tež pod pschitwjny rěčemi, a wotwaži jemu pjenješ, kať wjele bešče wón ja šupny pjenješ prajil, so to wšchitke Hethowe džecžič kšyščachu; šchtyri šta šchelow šlēbora, kať w šupje du. Bēšče to cžiste šlēbro, kať so pschi wobkhadže naložowasče.

Šebrejszy njejnajachu hač do cžasow po Babelštim jaťtwje žanyč bitnyč pjenješ; wšchē pjenješ bechu wošebite šlēboro. Pschekupzy noščachu šłajnje w pažnym powasju maľu wasu pschi bebi, na kotrež so male šlēbrowe kufki pschewasžachu, so by so tať wšchemu jebanšřtowo mohł šaracžič. Šlēbro mēješče šłajnje cžiste šlēbro hycž, a wēžywšřitwini cžajto taťke šlēbro wšpřytowachu. Šřonizšzy (škananejšzy) bechu přeni, kotřiz pschi swojim wobšchēřnym witowanju šlēbro pschi placženju naložowachu. Po cžasju Babel-

steho sajecza bęchu drje Mattabejszy přeni, kotřiz přeborne pjenjeju bijachu, kotřez bęchu po jemny scheketu czeje s napřimom: Sekel Jisrael.

Tak bu Hephronowe polo, na kotřimž bę dwoja jama, kotřaz do Matpelah kluscheske, napischeczo Mamrej Abrahamej ja namřkřtvo wobtwjerdzene, s jamu na polu, a se wschitkim drjewom na polu a kotřez je bylo na wchitkich mjesach kolo wokolo, so to widžachu Gethome džeczi a wchitzy, kotřiz s wrotami jeho męsta won a nutř křobžachu.

Tak bęche tute rostřezowanje skutk Abrahamoweje wěry s frutym džirwanjom na dostate a se swjatkom wobkřezene přubjenje, pšched wschēm krajnym ludom swjatoczuje wusnuaty.

(Potraczowanie.)

Boje słowo.

Słoh: A ty lubojsz pšche wšchu męra.

Słowa Božoh' cšiste žorfo
Szo wot njebja wulima,
So do cšęla na pol morwoš'
S duchom dušchu wobjamta,
Kotřez ho kaž swjadla rōža,
Křiz wot słonza swjadnyla
W krajnje, hđžež hęzo broža,
Sso k tom' žorfu natřila.

Bjes tebję by jemja byla
Wobhrodženy cžęmny doł,
Bjes tebję nam njebjo s žyła
Samkujemny rum wjekelom,
Bjes tebję nam tudy bęče
Był rypit dnjom najcžębnichich,
Bjes tebję tež nasche mřęče
Rōž bjes sejrow ramichich.

Słowo žiwjenja ty přwęczišch
Wobřewajo wutrobi,
Ty wo tamnej heli ręczišch,
Tež wo naschej sbōžnojci,
Přęchujam ty k najrōžejju
Węcziwu cžwilu wotkrywawšch,
S luboiczu pak pokutnemu
Scho hręchi wodawawšch.

Jenoh' hđdnila naž nuczišch,
Křiz tu prawu wahu ma,
Tež naž Wōtza spōjmacz nuczišch
Wōtnoh' dothoczatanja
Woha, křiz tež lubowanoh'
Sswojoh' hyna k wop'rej da,
Nasch hręch na njoh' skladže hamoh',
Naž pak pšches to k huadže wa.

Słowo žiwjenja, schōž tebję
Sstřich, dach ty přubjenje,
Schōž jo wobthowa sa přebje,
Kublow wecznej sbōžnojce,
Duž dha chzu ja tebję šthowacz
Słowo Bože, Ducha mjecz,
So mōhl tudy dowojowacz,
Sacz b'du tamnu křonu męcž.

Gusta Katař.

Musa wulka — pomoz bliska!

P o w j e d a n e z k o.

(Potraczowanie.)

Nęcžtez nan powjedasche dale:

Tak dha ho nastajichom na pucž pšches njesłonecznje dołhu a scherofu hufęzimu. Kaž lęhna swęrina pijachmoh s czerstwach žorfo a žiwjachmoh ho s lęhnymi koruschkami a jahodami. Dusto došez pytachmoh tež podarmo ja žyrou a hlōdnaj lehnymoh ho wjeczor do trawy abo na mešti moch.

Schęcęz njedžel drje bęchmoh ho po lęhu přęti a po dšhu budžitoj, hđž pšched wjeczorom na wyřofu horu pšchindžechmoh.

Teđny wuhladachmoh delka pšchi horje na tamnej stronje indianse hđleščęzo. Bęchmoh stabaj a hlōdnaj. Wo stajnojci ho s jahodami žiwicz, ho naju žoldkomaj wjazny njespodobasche, tež žedžachmoh ho, so bychmoh ras nęhđže druhđže ho mōhloj wuspacz, dňžli pod hęchm njebjom. Duž dha s justanjom po horje dele bęžachmoh do indianseje wšy.

Wschitzy ho džiwachu, naju wohladawšchi. Žyła wjeř ho wokolo naju šromadži, wschitzy na naju hladachu, a słonecznje dowjedžchu naju pšched jich krala, so by ho naju křucze wurwoprašchawal. Wotmolwjach jemu pč wschej węcnojci a prawdže, tola jenož se inamjenemi niž je słowami, dokelž džiwani ani mje, ani ja jich hınat njemōžach srosynicz.

Indiansti kral, dostojny cžlowjel s dołhej, schędžiwěj brodu, drje spōjna, so cšętanžaj jemu schłobžicz njemōžetaj; tuž dha poda namaj ruku, so chze męr šđeržecz s namaj, a pšchipsakaja nam indiansti stan ja wabydlenje. Džiwani jastarachu naju s žyrou a s piežom, najedžichmoh ho do byteje wole a wušnychmoh tak twjerdže, kaž jenož mōža ludžo wušnycz, kotřiz hu tydjenje dołho po lębach btudžili.

Naju pšchębytk mjes Indianami dlęjesche ho wot dnja k dnjej, wot lęta do noweho lęta. S namaj wobthadžachu wschitzy pšchęcželniwje, dostawachmoh wscheho nadočez, a nichōm njęczinjęsche namaj schiwdy ani pšches słowo, ani pšches pohladnjenje, ani se skutkom. Wšchi wschēm pak naju křucze štražowachu a bjes pšchewoda njęmędžichmoh ženje indianse hđtliščęzo wopušchęciz. Słonecznje srosynich indianstu ręcž, nawuknych indianšny ręcžecz a pšchach jich, so bychu mje a mojeho towaršcha na hwobodu pušchęžili. Pšchach jich, so bychu naju do hđleščęza dowjedli, hđžež běli ludžo bydla a přubich jim sa to dobre myto. Tola wsche moje proštwy bęchu podarmo.

«Ssmj ho do tutřch lęchow wukhowali, hđžež běli ludžo nař napořlo wostaja», męnjęsche starj indiansti kral, «so nař njebychu s wōhujom a mjeczom wutupiti, kaž hu s tyřazami naschich bratrow šahhadželi. Tu nař tak křęts njenadeřdu; pusce štrony, schęrote ręki a wyřofe horj džęla nař wot nich. Bychmy drje tebi a twojemu pšchewodžerjej domolili, so přęczku cšęhujetaj, byřhtaj-li ho hamaj k bęchm namatakaj. Tola wōj byřhtaj ho šakludžikaj a po pucžu wumrijelaj. Tež mōhloj nasch pšchębytk a wukhow pšcheradžicz, a potom bychmy my wschitzy hwoje žiwjenje podacz męli. Kř, my wamaj njedamy přęczku cžahnycz. Wōj wostanjetaj pšchi nař a wumrijetaj s nami. A s tym je lōnz wschęch ręcžow!»

Tajte bęche wotmolwjenje na proštwu, so bychu jeju bęčecz dali; džiwani ludžo bęchu a wostachu s tym křęzi. Lęta ho minychu, a hwęczič a podach ho do hwojeho wořuda, spominach-li tež štajnje s nęžnej luboiczu a žedženjom na mōj wōtžny kraj, na mojeju wopušchęzeneju lubęju domach ja morjom. Wnohe hysny žedženja hym wupřakal. Njemęjach wjazny nadžije, so mōhl hdy šařo hwobodu wohladacz.

Dha ho jumu sta, so nęlotji Indianšny s hořtwy s lęchow domoj pšchindžechu. Zato bychu jich staročeze klęcžili, dobęžachu k indiansemu kralaj. Kral dha druhich naschōmnych poddanow šawolacz. Bōřny bęch pšchęwęcženy, so je ho nęscho wurjadne podalo. Žyła wjeř pocza ho hibacz, a wschitzy hladachu na mje njespšchęzeližny. Njewjedžach, ichto bych hebi wo wschēm męl męřlicz. Słonecznje rostřudžich ho, so dořdu k kralaj a woprašcham ho jeho, cžeho dla hu wschitzy wulzy rostřorjeni. Wōn mje pšchija a ja s nim poręcžach.

«Naschi njespšchęzelišo, cži s bęlej řozu, mjerwja ho po lębach», wotmolwi indiansti kral. «Ze hebi mōj brate pšcheradu pšchęziwo hwojim njespšchęzalam wumyřili?»

Křucze hladasche na muje, jako chžyl mje pšchęlōcz. Dokelž pak bęch bjeje wschęje winy, dha ho njepotrōžich a wobkřezach jemu, so ja ničo wo zůbnitach njewęm. Hšchęze ręcžach wo hwojej njewinočęzi, hđž ho wonka pšched stanow njendra wolanza posbęze. Indiansti kral wubęza je wschēmni šromadženy pšched stan, ja ja nimi. Wonka wuhladach — a s kajtej radoiczu, njętreham pomjedacz — wulku cžrijędu hořtwjerjow, barbjeni kaž ja, kotřiz s řělhami do indianseje wšy šarčęzechu. Šhwatach jim napischęzo, a woni mje pšchęcželniwje powitachu. Wupowjedawšchi jim, s kajkim njęřowžom hym ho k džiwim šakludžil, prošchach jich, so njebychu džiwim žaneje schiwdy njęczimili. Woni mi to přubichu, a hake nętko ho jich woprašchach, tak hu woni pucž do tuteje janęženeje štrony nadeschli. Woni mi powjedachu, so je jich amerikanse knježęstwo wupřakalo, so bychu daloto w potřobnych

stronach żydłiszejo sałożili dla wikowanja s drohimi kożeni. Pucjowawšchi tam su nekotrych Indjanskich wobladali, su sa nimi šchli a tať su tu do wšy pschischi.

Za rošjašnych swojim indjankim pscheczalam, czeho dla su ho tuczi ludzo na pucj podali, a wobkruczych jim, so woni Indjanam žaneje šchidny njebudža cžinicz. Tať dha ho Indjanszy sažo šmerowachu a nje-pscheczestwo mjes niami a zuyymi njeasta.

(Stónceženje pschichodnje.)

Wichelake s bliska a s daloka.

— Pschichodnu póndzelu 24. junija, na Zano, swjeczi ho swjedzeń swonkorneho mišionstwa we Zaju. Němste swjedzeńste kemščenje sapočnje ho popołdnju ½2 hodzin, a lujes wšchichi sarat Selet s Kublanda smje swjedzeńste přédowanje. Šserbske swjedzeńste přédowanje sapočnje ho popołdnju w 3 hodž., kotrež smje lujes sarat Gólc s Budyšchinka. Mišionstu rošpramu poda popołdnju w 4 hodž. lujes mišionar Wintner s južneje Afriki, kiž je tam sa mišionstwo škutnowať, hdžež Zendželjenje njepravu wójnu s burami wjednu. Čžim sajmawišče budže, powjeseť s teho kraja šlyšecy, hdžež su našče wócžta nětkole wobrocžene. Stónčna šromadžina smje ho wječor w 6 hodž. Wichitzy pscheczelo ho na tónle swjedzeń mišionstwa mjes pohanami pschepošchujaju. Tole pschepoščenje placzi tež wošebje špudnym wožadnym tať derje w Sakskej taž w Pruskej. Na swjedženju čženy hebi w nutnošči swoje wutrobny s nowa šahoricz sa šwjaty škut mišionstwa, kotrež čže wbohím pohanam w cžemnošči šwětto wobšožazejo ewangelija pschinjeseť.

— **S Drazdžan,** 16. junija. Šecza njeđzela w tutym měžazu wjedžešče šromadu Šserbow s Drazdžan a s wokolnoščje do krašnje šchiznjeje zyrkwe s swjedženju lubowaných šerbškich kemšchow, s lotrymž bėchu ho tež mnohy šerbšy wozazy šchli. — Přédowanje měješe lujes sarat Matek s Barta, špowjednu wučšbu lujes sarat Jakub s Nješwacžidla. Š Wožemu blidu bė pschischi 186, njenujzy 78 mužšich a 108 žonšich, mjes nimi bė jena hoščka s Włótow w swojej narodnej špowjednej drascje.

— Lėny swjedzeń słowneho Drazdžanškeho Gustaw-Adolffškeho towašstwa smje ho přenje dny pschichodneho tydženja w Biskopizach. Šswjedzeński porjad budže ščehowazy: Póndzelu 24. junija: Šjawny powitaniski wječor. Pschitny maja wichitzy ewangelizy s města a s kraja. Ššromadžina je w hoščenzu „kral Albert“. Wutoru rano w 9 hodž. w tym šanym hoščenzu słowna ššromadžina, na kotrež su tež wšchitzy pscheczelo Gustaw-Adolffškeho towašstwa, mužojo a žony, nuzly witan. Popołdnju w 5 hodž. ma ho zyrkwinski konzert a wječor 8 h. šjawny swójbný wječor sa ewangeliske žony a mužow s města a s kraja s narěžemi šastupjerow ewangelšich wožadow w rošpřoščenju. Šserjedu 26. junija dop. w 9 hodž. je swjedzeńste kemščenje, w 1 h. swjedženšta hoščina w hoščenzu „s slónzu“ a pop. w 4 h. wulět na butrowu horu. Dolež ho tón króc swjedzeń w našej blištošči wotmje, njech ho tola Šserbja s blištoščje Biskopiz nješomdža, swjedzeń wopytač, so bęchu šlyšeli wo duchownej nušy našich bratrow w rošpřoščenju a nowu lubošč našej drohej ewangelškej zyrkwi hebi dohly.

— Šandženu njeđzelu je ho pomnit našeho wulkeho kanžlera Bismarda w Barlinje pošwjecziť. Wón steji psched twarom ščžoršwoweho šejma. Bismard hebi jón šašluzi psches to, ičtož je sa našy wótzy kraj cžinil, so jeho wopomnječe ho cžeseť.

— Ruskej ščžorškej swójbe a italskej kralowškej swójbe ho w pošlednim tydženju přynzešnje narodšičte. Wjetšče wješele by byto, hdy by jimaj Wóh trónškeho herbu wobradžil. Wošebje w Ruskej je to ščžorški dom šrudžil, dolež je to šchtwóřta přynzešna, kotruž je ščžorška porodžila, a žadny šyn jim hiččeje špožčeny njebu.

Něki žiwjenja,

s nekotrych wošebnych ščpřuchow šwjateho pišma wutwedžene. Mat. 9, 6.

So pať byščeje wjedželi, so cžlowški Šsyn mōz ma, hřeči wodašac na semi, džešče wón s wicžnemu: Štań, šbėhń swoje pošleščejo a dži dom.

Šedžbu, luba dušča, so ma cžlowški Šsyn mōz, tebi tudy na semi hřeči wodašac. Šchtó je tón cžlowški šyn? Něje wón

jenički cžlowjek w nadžiji, Šesuf šchryšhuš? Čžeho dla je ho wón cžlowjek ščimil? Šwoje dla abo tvoje dla, pobožneho abo bjesbōžneho dla? Šdny Šesufa ja cžlowjeka pošmajesč, kiž je tvoje cžlowjetwo na ho wšať a tvoje hřeči njesh, njeweršich ty, so je wón wujednanje pola swojeho Wótza dopjelniť? Njedawa jemu Wótž swedčenje? Wón je swoje žiwjenje jako wopor sa našče winy dal. Abó jeli njeweršich, so je Wótž wopor swojeho Šsyna na ho wšať, dha mōžesč jemu tež wěrieč, so wón s wutrobu mēni, hdyž rjetuje: Mōj šyno! moja džowka! tebi su tvoje hřeči wodate! Wón wšchat najšepje wē, tať je ho wumōženje a wodačje hřečow w jeho kwi štať. Šlaj, hdyž Wótž na tebi ničjo wazy ptačaz nima a Šsyn tebi wodaš, ičtož dha dyrbjať tebe šatamacz? wotmolwišch; Moja wutroba, moje šwēdomje, šakōń, moji blišichi a šly duch. Ale praj mi, šchtó je tvoju wutrobu a šwēdomje na to poštať, so dyrbitaj Bohu do jeho šudneho šamta pschimacz? Š pomyšl jenož šebi, na cžo by to podobne byto, hdy by šwētny šudnik někomu winu a šhoštanje špschěžil, a tať abo wotwēšerč by prajil: Šacž runje šudnik s šwjereči wotšudženemu hřečnikšej hnadu wopolaže, dha tola ja jeho nje-puščežu, abo: dha čžu ja jeho tola šlōžowacz. Šlaj, runje tať wjele prawa ma šwēdomje, šakōń a šly duch, do teho rēcžecž, ičtož je mjes Šesufom a Wótžom tvoje dla wucžinjene. Šchtož pať blišičeho nastupa, budž Bohu šhwalba a džak, so teje mozy nima, ale cžlowšti Šsyn! mōj bratr, mōj švel, mōj Šmanuel, mōj rutowac, mōj wumōžnik a wujednac, mōj rēcžnik, moje wicžitko. Teho dla, luba dušča, njeđžiwajzy tvojeje njeweršy praju: Čžlowški Šsyn ma mōž hřeči wodašac, šaj, to je jemu něšcho lošte; s temu wón nětko žanu krej pschecel a žane žiwjenje wazy wostajieč njetrjeba, ale jenož šlowje: Wudž živy! Teho dla mamy ho šdobnje jeho lubošč, jeho šwērnošč a jeho wulkej mozy džiwacz, a jeho Wótza cžecžecž, kotryž tajtu mōž cžlowjekam dawa.

Šhudy bohath.

Ššched krótkim wumrje w Londonje Šhlem Šavenšich, pjaty wójwoda Portlandski 80 lēt štary. Špředto drje ho to praji: „Bohatšwo a šbože štej dwojake,“ ičtož je ho tať widžomnje dopjelniť, tať w tym padže. Ššebocžički bėšče jedyn s najbohathich w Zendželškej. Wón wobšedžešče něotre krašne hrody. Šeho šamoženje ličžešče na 100 milijonow hriwnow. Ale wobšedžec tuteho hobeškeho bohathšwa bėšče tež jedyn s najwobžaromnišich a najhubjenšich cžlowjekow w zylci Zendželškej. Wón na ščicžeci lēt cžerpješče na šamnu žakostnu šhorošč, na wušadnu šhorošč, kotraž bėšče tež w šlubjenym kraju. Dolež to žakostnje cžerpjenje šamotnemu mužej, kotryž ženje woženjenu njebėšče, šadžewasche, hoščzi pschepošchecž abo s žyla po swojim bohathšwe živy byč, jeho šamoženje žakostnje roščješče. Šdny tež wón sa šmilne škutki wjele woprowasche, to na jeho šamoženje šacžičež njecžinjese. Šak s jeho šnutštownym cžlowjekom šteješče, wo tym nowiny ničjo nješikaja; wot wonkach wobšladane njemōžemy hebi šrudniškeho byčja myšlicž. Šbohi wušadny njechasche ho wocžam cžlowjekow pošasacz. Wón ho pschezo w štwach swojeho hroda šhowasche. Šchtōž čžyšče s nim rēcžecž, dyrbješče s přédkowuce žstwy, bjes teho, so by jeho widžil. psches wocžinjene durje s nim powjedacz. Š rjaných lėnych nožach by pošdže dny a byš krašny wōš pomalu psches hašy jel a nutštach w židžaných šahwecžtach bė cžlowjek šedžal s naštrōžazym a wotraščazym napohladom: to bėšče wójwoda Portlandski. Šo drje mōžesche ho štač, hdyž ho tola štrōšbna nōzna pyča pošasasche, so šhly dželacžec, kiž se štrowymmi pluzami cžerštwy powētr do ho šrēbasche, pschi šymle napohladže wōtže šam s hebi praji: Nō, ša tole hubjenšwo njechal ja Portlandski wójwoda byč.

Něšto s rošpominanju.

Šwječ sčžerštuša a wostan žyle pschi šwēče, abo pať wostaj šwēt žyle a wobšhowaj šchryštuša.

Dalšče dobrowólne dary sa wošče armeniške šhroty:

Š. Š. s dalšchemu wocženjenju našich šhrotow . . . 2 hr.

Š mjenje wobohich šhrotow praji wutrobny džak

Gólc, redaktor.